

РЕШЕНИЕ

№ 86

гр. София, 03.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-23, в закрито заседание на трети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Анна Ненова

като разглежда докладваното от Анна Ненова Търговско дело № 20221100900209 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 16, ал. 1 от ЗМТА, вр. чл. 274 и сл. от ГПК.

Образувано е по жалба вх. № 5392/01.02.2022г., подадена по пощата на 31.01.2022г., на „Железопътни Превозни Средства П.Б.“ АД, дружество регистрирано съгласно законодателството на Република Полша, чрез адв. М.Л., срещу отказ от 24.01.2022г. на решаващия състав по м.а.д.№ 20/2021г. по описа на Арбитражния съд при Българската търговско-промишлена палата да бъде уважен отвод на дружеството – ответник в арбитражното производство по отношение на г-н Д.Г. като арбитър в производството.

Изложените съображения са за основателни съмнения на чуждестранното дружество относно безпристрастността и независимостта на арбитъра. Те са обосновани с това, че същият арбитър е бил избран от ищеца „Столичен електротранспорт“ ЕАД, чрез същите процесуални представители по пълномощие (адвокати), по предходно дело пред АС при БТПП (м.а.д.№ 20/2020г.), приключило с решение десет работни дни преди подаване на исковата молба по м.а.д.№ 20/2021г., с посочен същия арбитър, а този арбитър не е бил номиниран обичайно от същите адвокати (посочен е бил само по едно вътрешно арбитражно дело). Нарушено е правото на справедлив процес за жалбоподателя и е обусловена предрешеност на спора по вече формирано мнение на арбитъра спрямо страните. В международната листа са вписани 56 арбитри, от които жалбоподателят е успял в две поредни дела да номинира двама различни, което е възможно и за ищеца в арбитражното

производство. Участието на арбитъра по предходното дело не е било обсъдено от състава по арбитражното дело, но е посочено от самия него като особеност, влияеща на неговата безпристрастност и независимост.

Съдът намира, че жалбата, подадена в срока по чл. 16, ал. 1 от ЗМТА и след произнасяне от арбитражен състав по отвода е допустима, но по същество – неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от ЗМТА, отвод на арбитър може да бъде направен само ако има обстоятелства, които пораждат основателни съмнения относно неговата безпристрастност или независимост, или ако той не притежава необходимата квалификация, уговорена от страните.

Изискването за независимост и безпристрастност на арбитъра е с оглед обезпечаване постановяването в арбитражното производство на правилно решение по същество на спора. Арбитражното производство е едноинстанционно и се разглежда и решава единствено от арбитъра (състав от трима арбитри). Затова е предвиден и съдебен контрол по чл. 16, ал. 1 от ЗМТА, като един от изключителните случаи на упражняван от страна на държавния съд контрол в арбитражното производство (чл. 6 от ЗМТА).

Арбитърът трябва да бъде независим спрямо страните по спора, т.е. между него и тях не трябва да съществува зависимост, както и арбитърът трябва да бъде безпристрастен, т.е. не трябва да бъде заинтересован от изхода на делото в полза или вреда на една от страните.

Зависимостта или заинтересоваността са обективни обстоятелства, които трябва да бъдат потвърдени в достатъчна степен и само при установяването им, при подадена жалба от страна, чието искане за отвод е било отказано, арбитърът може да бъде отведен от съда в производството по чл. 16, ал. 1 от ЗМТА. Уважаването на неоснователно искане за отвод от съда не следва да бъде допускано не само защото би потвърдило несъществуващи обстоятелства, но и защото би нарушило конкретно установените процедурни правила в арбитражното производство относно формирането на състава на арбитражния съд, косвено водещо до недопустима съдебна (държавна) намеса в арбитражното производство.

В случая не се установяват обстоятелства по зависимост или пристрастност на арбитъра г-н Д.Г., като част от арбитражен състав в действащия като постоянна институция АС при БТПП по чл. 4 от ЗМТА.

Този арбитър е назначен от страна на ищеца в арбитражното производство по м.а.д. № 20/2021г. като израз на доверие от страната и в рамките на арбитражната процедура, така както самият ответник – жалбоподателя е назначил арбитър, част от решаващия състав, и няма доказателства за отношение на г-н Д.Г. към ищеца, както и изобщо, че арбитърът е заинтересован да бъде постановено решение в полза на ищеца или във вреда на ответника или че е зависим от страните. Такива обстоятелства не се установяват по делото.

Дори при идентичността на страните по м.а.д. № 20/2020г. и м.а.д. № 20/2021г.

самият жалбоподател – ответник в арбитражното производство не твърди идентичност на правния спор по двете дела, за да се касае за формирано от арбитража предубеждение по факт или право.

Независимо, че в международната листа на АС при БТПП са вписани множество арбитражи, няма процедурно задължение за страна в производството да назначава различни арбитражи от листата по водени различни дела.

Неоснователно е и оплакването по подадената жалба, че участието на арбитража по предходното дело не е било обсъдено от състава по арбитражното дело – това е основното обстоятелство, което жалбоподателят е изтъкнал в процедурата по чл. 15, ал. 4 от ЗМТА.

Действително обстоятелството е било посочено и от самия арбитраж по чл. 13 от ЗМТА, но като обстоятелство, което би могло да породите съмнение в неговата безпристрастност и независимост, а не като признание за такива обстоятелства, както необосновано сочи жалбоподателят.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ без уважение жалба вх. № 5392/01.02.2022г., подадена по пощата на 31.01.2022г., на „Железопътни Превозни Средства П.Б.“ АД, с адрес ул. „***** Б., Полша и със съдебен адресат адв. М.Л., гр. София, ул. „*****“, срещу отказ от 24.01.2022г. на решаващия състав по м.а.д. № 20/2021г. на Арбитражния съд при Българската търговско-промишлена палата да бъде уважен отвод на дружеството – ответник в арбитражното производство по отношение на г-н Д.Г. като арбитраж в производството.

Решението е окончателно.

По делото не се установява заплащане на дължимата държавна такса от 25 лева, съгласно чл. 16 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс, при което съдът дава възможност на жалбоподателя в едноседмичен срок от съобщението да представи документ за плащането ѝ (чл. 77 от ГПК).

При неизпълнение таксата ще бъде събрана принудително.

Съдия при Софийски градски съд: _____